

ЛЮБОМИР НИКОЛОВ ОТ ПРЕВОДАЧА

chitanka.info

Неведнъж ме питаха: защо „Заклинателят“? Защо не „Екзорсистът“, както е оригиналното заглавие?

Ако ставаше дума за нова книга — точно така бих постъпил. Още повече, че екзорсизмът не е просто заклинание, а сложен църковен ритуал за прокуждане на злите духове. „Екзорсистът“ би било най-точно.

Но книгата е позната отдавна на българския читател и не исках да създавам впечатлението, че става дума за нещо ново. Онзи, който посегне към книгата, трябва да знае, че става дума за творба, създадена преди четири десетилетия и потресла целия свят със своя свиреп драматизъм.

И все пак... онова, което казах по-горе, не е съвсем точно. Защото въпреки огромния успех на книгата, авторът Уилям Питър Блати е поискал за юбилея да предложи едно обновено и обогатено издание, което ще изненада и онези, които са чели предишното. Образите в „Заклинателят“ днес са много по-ярки, постъпките им — много по-логични и разбираеми, а ужасът — по-остър от когато и да било.

Впрочем за ужаса. *Mea culpa*, както би казал някой от благочестивите йезуити в книгата. Признавам, че не бях чел „Заклинателят“. Както навярно се е случвало на мнозина от вас, отблъсна ме тъкмо една от причините за блестящия успех на романа — неговата репутация, обвита в сензационност, страх и напрежение. Тъкмо затова безкрайно се изненадах, когато започнах да го чета.

Да, в много отношения „Заклинателят“ е вледеняващо четиво, застанало наравно с шедьоврите на такива класици на ужаса като Х. Ф. Лъвкрафт, лорд Дънсани и Стивън Кинг. Но е и много повече — жива, пълноценна литература за доброто и злото, за човешкия дълг, за съмненията, вярата и саможертвата. Прелиствайки забързано страница подир страница, аз обикнах и отчаяната майка Крис Макнийл, и шегобиеца отец Дайър, и трогателно досадния детектив Киндерман... но истински се възхитих от мъжествения свещеник Деймиън Карас — измъчван от колебания, с разклатена вяра, но готов да заложи на карта живота и душата си, за да спаси едно дете. Истински душевен пастир и истински човек, за когото би могло да се каже:

*Добрят човек не оставя следа
с руини и кръв по земята.
Оставя ни песен, и хляб, и вода,
която да пият сърцата.*

Повече от това едва ли бих могъл да добавя. Ще го добави самата книга за онези от вас, които я разлистват за пръв път, както и за онези, които ще преоткрият с удоволствие новото ѝ богатство.

Любомир Николов-Нарви

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.